

Beeld/spraak

Herman RICOUR / Jozefien VAN HUFFEL

SINT-PIETERS-WOLUWE | Zij, Maria, Hulp der Christenen, kijkt uit over de speelplaats en de leerlingen. Hij, Luc VAN LOOY, bisschop van Gent, heeft haar net ingezegend. Don Bosco bindt hen. De multiculturele salesiaanse school, de volkse salesiaan en het beeld. Kunstenaar Patrick CROMBÉ vervaardigde het in Italië, waar ook Don Bosco's levenswerk begon. Met de rug naar haar lijkt hij, nu even zomaar een man in een school voor techniek en wetenschap, in stilte te praten met iemand aan de einder. Misschien Maria. Of Don Bosco.

Kiezen met het potlood of op het scherm?

Thee & Televisie

Marcel VAN NIEUWENBORGH

„Wanneer u deze column leest, zijn de gemeenteraadsverkiezingen achter de rug en kan steller dezes bezwaarlijk ervan worden verdacht de uitslag te willen beïnvloeden. Ik kan dus gerust zeggen wat ik dacht over de berichtgeving in de media met het oog op die kiesverrichtingen. De massale aandacht van de openbare omroep vond ik allerm minst geslaagd. „Het is bij Van Nieuwenborgh ook nooit goed”, hoor ik sommigen al brommen...

In het verleden werd nog nooit zoveel zendtijd besteed aan lokale verkiezingen. Het is natuurlijk de verdomde plicht van een openbare omroep om de kijker voor te lichten over wat er zich in de samenleving afspeelt, maar in zowat elke gemeente ligt dat anders, al zijn er vanzelfsprekend gemeenschappelijke punten. Het duurde dan ook nauwelijks een paar minuten of in elk televisiedebat ging het over de nationale politiek.

De nieuwsdienst van de VRT is de jongste jaren minder 'kieskeurig' geworden als het op politieke berichtgeving aankomt. Ik herinner me nog een uitspraak van een nog steeds actieve journalistieke coryfee aan wie de vraag werd gesteld waarom er op het scherm zo bitter weinig aandacht werd besteed aan de bijeenkomsten van het Vlaams Parlement (toen nog de

Vlaamse Raad). Waarop die wat gepikeerd antwoordde: „We besteden toch ook geen aandacht aan de Antwerpse gemeenteraad!”

Vandaag heeft het Vlaamse parlement helemaal niet te klagen over gebrek aan belangstelling. Vanuit de leeszaal wordt zowat iedere Vlaamse volksvertegenwoordiger die dezelfde ochtend met zijn kop in de krant heeft gestaan, door Linda De Win aan de tand gevoeld. En is de wat eigenzinnige voorzitter van dat Vlaams Parlement voor haar een dankbare gesprekspartner. Zelfs die Antwerpse gemeenteraad genoot in de afgelopen weken nog nooit zoveel aandacht.

De gemeenteraadsverkiezingen 2012 waren Het Grote Gevecht tussen de Titanen. Het werd helemaal spannend toen de diverse peilingen elkaar begonnen tegen te spreken. Ha, die peilingen. Wijlen de Franse socioloog Pierre Bourdieu bewees ooit dat zo'n peilingen in feite niets anders zijn dan uitgelezen propagandawerktuigen. Ze moeten ertoe leiden dat de zwevende kiezer uiteindelijk belandt aan de kant van de groep die het meest kans maakt te winnen. Ervan uitgaande dat niets meer succes heeft dan succes.

Hadden de mensen pakweg dertig jaar geleden nog nauwelijks een mening over politiek en zou het zeer

moelijk zijn geweest om zeshonderd, laat staan achthonderd mannen en vrouwen ertoe te brengen te vertellen naar wie hun stem in het besloten stembokje zou gaan, vandaag is er niemand in Vlaanderen die geen mening heeft over wat dan ook. Steek een microfoon onder de neus van een voorbijganger en hij of zij geeft je prompt waar je om vraagt. Meestal komt zijn/haar mening overeen met diegene die hij/zij laatst op televisie heeft zien verkondigen.

Want als er iets is wat partijen nog moeten leren in dit land: begin zeker al een jaar vooraf aan de opbouw van je campagne. Niet door het uiteenzetten van een mooi en samenhangend ideologisch verhaal, maar door het maken van helden. De socialisten zijn daar het sterkst in. Kijk hoe de Gentse burgemeester Daniël Termont in een uitzending als *God en klein Pierke* tot een populaire 'burgervader' werd verheven. Zo'n dingen blijven hangen bij het publiek. En komt men daarna nog af met zwaar betaalde mandaten en andere pekelsonden, dan wordt daar vlug overheen gestapt.

De televisie heeft bij verkiezingen een onpeilbare invloed. Zelfs wie dit keer nog met potlood stemde, heeft op een of ander manier zijn stem door het scherm laten bepalen.”